צאינה וראינה וגו'

اخرجن وانظرن

إهداء تكريمًا لـ

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

والد الريبي، ريب ليفي يتسحاق

LikuteiTorah.com

الباراشا الحاسيدية

/likuteitorah.com/ar/torah-ohr/bereishis/10

1 (**שה"ש** [שיר השירים] **ג**) **צאינה וראינה וגו'. ביום חתונתו זה מתן תורה וביום שמחת לבו זה בנין בהמ"ק** [בית המקדש].

(نشيد الأنشاد 3) «اخرجن وانظرن»، إلخ. «في يوم عرسه» — أي إعطاء التوراة؛ و«في يوم فرح قلبه» — أي بناء الهيكل المقدس.

להבין למה נמשל מ"ת [מתן תורה] **ליום חתונתו ובנין בהמ"ק** [בית המקדש] **לשמחת לבו. והענין דתפלה הוא במקום קרבנות**

[نحتاج إلى] أن نفهم لماذا شُبِّه إعطاء التوراة بـ«يوم عرسه»، وبناء الهيكل المقدس بـ«فرح قلبه». والأمر هو أن الصلاة تقوم مقام القرابين.

והנה תפלה נק' עבודה שבלב כמ"ש בגמ' [בגמרא] **ע"פ ולעבדו בכל לבבכם איזהו עבודה שבלב זו תפלה ולכן בהמ"ק** [בית המקדש] **שהוא מקום הקרבת הקרבנות נק' שמחת לבו שהרי הקרבנות הם כענין התפלה שנקרא עבודה שבלב**

والآن، تُسمّى الصلاة «خدمة القلب»، كما جاء في الجمارا (Gemara, **גמרא**) بشأن الآية: «ولخدمته بكل قلوبكم»: «ما خدمة القلب؟ إنها الصلاة». ولذلك يُسمّى الهيكل المقدس، وهو المكان الذي كانت تُقدَّم فيه القرابين، «فرح قلبه»، لأن القرابين شبيهة بالصلاة التي تُسمّى خدمة القلب.

ולכן גם עכשיו התפלה בכוונה ובפרט בצבור בבהכ"נ [בבית הכנסת] **הנקרא מקדש מעט היא בחי' שמחת לבו כביכול.**

ولذلك فإن الصلاة حتى في أيامنا، إذا أُدّيت بقصد، ولا سيما [الصلاة] مع الجماعة في الكنيس الذي يُسمّى «هيكلًا صغيرًا»، هي جانب «فرح قلبه»، على حد التعبير.

2 **והענין דהנה כתיב לבבתני אחותי כלה שכנס"י** [שכנסת ישראל] **נק' לב דהנה עד"מ הלב באדם ששופע החיות לכל האברים**

وبيان الأمر: فقد ورد: «لقد أسرتِ قلبي (libavtini, **לבבתני**)، أختي، [عروسي]» — إذ تُسمّى جماعة إسرائيل «القلب». وعلى سبيل المثال، فإن القلب في الإنسان يفيض بقوة الحياة إلى جميع الأعضاء،

דכל הדמים הולכים מן הלב ויוצאים לכל האברים דרך הגידים והעורקים עד סיום כל הגוף כמו גם בציפורני הרגל מגיע חיות הדם שהוא הנפש כידוע.

إذ إن الدم كله يخرج من القلب ويسري إلى جميع الأعضاء عبر الأوردة والشرايين، حتى يبلغ أقصى أنحاء الجسد، فتصل قوة الحياة التي في الدم، وهي النفس، حتى إلى أظافر القدمين، كما هو معلوم.

3 **והנה כל הדמים שיצאו מהלב לכל האברים הם חוזרים ושבים ללכת אל הלב והיינו שיש בלב ב׳ חללים שבחלל אחד בו מתקבצים הדמים העולים מהאברים אל הלב ויוצאים דרך חלל הב׳.**

والآن، فإن كل الدم الذي خرج من القلب إلى جميع الأعضاء يعود ويرجع إلى القلب. أي إن في القلب حجرتين: تتجمع في إحدى الحجرتين الدماء الصاعدة من الأعضاء إلى القلب، ثم تخرج عبر الحجرة الثانية.

וגם הדם שנתהווה מהמאכלים והמשקים עולה אל הלב ואח״כ יוצא מהלב לכל האברים.

وكذلك فإن الدم المتكوّن من الطعام والشراب يصعد إلى القلب، ثم يخرج من القلب إلى جميع الأعضاء.

וה״ז [והרי זה] **כדמיון כל הנחלים הולכים אל הים ואח״כ חוזר חלילה ויוצאים המים מהים אל הנהרות ע״י גידי הארץ כו׳ ולכן הים איננו מלא כו׳.**

وهذا يشبه قول: «كل الأنهار تجري إلى البحر»، ثم تدور الدورة من جديد، وتخرج المياه من البحر إلى الأنهار عبر عروق الأرض، إلخ؛ ولذلك «لا يمتلئ البحر»، إلخ.

4 **והנה כמו״כ** [כמו כן] **בעבודה שבלב זו תפלה שאז זמן העלאה והתקשרות האהבה של הניצוץ האלקי בהקב״ה ואתערותא זאת בלב הוא דוקא כמ״ש ואהבת כו׳ בכל לבבך**

والآن، كذلك في خدمة القلب، أي الصلاة، إذ إن ذلك وقت صعود محبة الشرارة الإلهية واتصالها بالقدوس المبارك (**קב״ה / קודשא בריך הוא**، kudsha brich hu)، وهذه الاستثارة تقع في القلب تحديدًا، كما ورد: «وأحبب... بكل قلبك».

וה״ז [והרי זה] **כמו קבוץ הדמים מהאברים אל הלב וזהו שמע ישראל שמע ל׳** [לשון] **אסיפה וקבוץ לבחי׳ ע׳ רבתי הוא כללות השבע מדות.**

وهذا يشبه اجتماع الدم من الأعضاء إلى القلب. وهذا [هو معنى] «اسمع (**שמע**، Shema)، يا إسرائيل»: فكلمة **שמע** تعبير عن الاجتماع والتجمّع، إلى مستوى العين الكبيرة (**ע׳**، ayin)، وهي الصفات الوجدانية السبع في مجموعها.

5 **ואהבה זו נמשכת ונולדה ע״י התבוננות בפסוד״ז** [בפסוקי דזמרה] **ובשמע ישראל. ופי׳ שמע ישראל ה׳ אלקינו הוא בחי׳ יחוד חו״ב** [חכמה ובינה] **שנקרא בזוהר פ׳ חיי שרה מחשבה ויובלא.**

وتنبعث هذه المحبة وتولد من خلال التأمل في آيات التسبيح (Pesukei deZimra ,**פסוד״ז**) وفي «اسمع يا إسرائيل». ومعنى «اسمع يا إسرائيل، **ה׳** هو **אלקינו**» هو مستوى اتحاد الحكمة (Chochmah ,**חכמה**) والفهم (Binah ,**בינה**)، الذي يُسمّى في **זהר** (**זהר**)، في فقرة «حياة سارة (**שרה**)»، «الفكر» و«اليوبيل».

והענין ע״ד מ״ש בזהר דבמחשבה א׳ ברא כל העולמות והוא כענין צופה ומביט עד סוף כל הדורות בסקירה אחת כי מה שנמשך ונתהווה בחי׳ זמן עבר הוה ועתיד זהו מקורו ושרשו ממדות עליונות

والأمر على نحو ما ورد في **זהר**، من أنه بفكرة واحدة خلق جميع العوالم؛ وهذا يشبه [فكرة أنه] يرى وينظر إلى نهاية جميع الأجيال بنظرة واحدة. فما يُستمدّ ويوجد بوصفه بُعد الزمن — الماضي والحاضر والمستقبل — مصدره وجذره في الصفات الوجدانية العليا (middos ,**מדות**).

וכמ״ש אלף שנים בעיניך כיום אתמול וששת ימ״ב [ימי בראשית] **שרשן מששה מדות הנ״ל ועל ידי שנמשכו המדות בדבור ומתחלקים לחלקים נעשה מכל מדה אלף שנים ומתחלקים עוד לר״ח וימים ושעות וכו׳.**

كما ورد: «ألف سنة في عينيك كيوم أمس»؛ وأما أيام الخلق الستة، فجذورها في الصفات الست المذكورة أعلاه. ومن خلال استمداد الصفات في الكلام وانقسامها إلى أجزاء، صارت كل صفة ألف سنة، ثم انقسمت أكثر إلى أشهر وأيام وساعات، إلخ.

אבל בבחי׳ המחשבה עלאה שלמעלה מהדבור ואפי׳ [ואפילו] **מהמדות דהיינו קודם שנולדו ונמשכו בחי׳ מדות שם נכלל הכל בסקירה א׳.**

أما في مستوى الفكر العلوي، الذي يعلو على الكلام بل وعلى الصفات أيضًا — أي قبل أن تولد الصفات وتُستمدّ — فكل شيء هناك مشمول في نظرة واحدة.

6 **וזהו פי׳ הוי״ה אלקינו שהוא בחי׳ מחשבה כנ״ל. וישראל עלה במחשבה לכן נאמר הוי״ה אלקינו. וכמו שהוא בבחי׳ זמן כך הוא בבחי׳ עולם ונפש כי עולם שנה נפש הם.**

وهذا هو معنى قولنا: «اسم **ה׳** (**הוי'** / **שם הוי'**، Havayah) هو **ה׳** لنا»: فهو مستوى الفكر، كما ذُكر أعلاه. وقد وردت إسرائيل في الفكر؛ لذلك قيل: «**הוי'** هو **ה׳** لنا». وكما هو الأمر في بُعد الزمن، فكذلك هو في بُعد العالم [الحيّز] والنفس، إذ إنّها ثلاثة: «العالم، والسنة، والنفس».

7 **וכיון שהוא למעלה מבחי׳ שנה כך בחי׳ מחשבה הנ״ל הוא למעלה מבחי׳ עולם והוא בחי׳ סוכ״ע. ואי לזאת יומשך ואהבת שיהי׳** [שיהיה] **הוי״ה אלקיך שיהי׳** [שיהיה] **גלוי בחי׳ סוכ״ע.**

ولمّا كان فوق مستوى «السنة»، فكذلك فإنّ مستوى الفكر المذكور أعلاه فوق مستوى «العالم»، وهو مستوى النور المحيط بجميع العوالم (**סובב כל עלמין**, sovev kol almin). وعلى هذا الأساس، يُستجلب الحبّ الوارد في «وأحبب»، ليكون **ה׳** لك — أي ليظهر مستوى **סובב כל עלמין**.

וענין פסוד״ז [פסוקי דזמרה] **שלפני ק״ש** [קריאת שמע] **היינו בהיות שעד ק״ש** [קריאת שמע] **הוא בחי׳ העלאה לבא לבחי׳ בכל לבבך עד״מ העלאה וקבוץ הדמים מהאברים ללב ע״כ תקנו לומר מזמורים מיוחדים**

وأمّا شأن مقاطع التسبيح التي تسبق قراءة **שמע**، فلأنّ المرحلة حتى قراءة **שמע** هي مرحلة صعود، للوصول إلى مستوى «بكلّ قلبك» — على سبيل التشبيه، كصعود الدم واجتماعه من الأعضاء إلى القلب — لذلك أقرّوا تلاوة مزامير مخصوصة،

שמזמור זה הוא העלאה מבחי׳ אברים אלו ומזמור שני העלאה מאברים אחרים וכמ״ש בכהאריז״ל [בכתבי האריז״ל] **שמזמורים דהללוי׳** [דהללויה] **הן ע״ס** [עשר ספירות] **דיצירה. שבמזמור זה הוא מלכות דיצירה.**

بحيث يكون هذا المزمور صعودًا من مستوى هذه الأعضاء، ويكون المزمور الثاني صعودًا من أعضاء أخرى، كما ورد في كتابات الأريزال (**האריז״ל**)، **ז״ל**، أنّ مزامير «هللويا» هي الصفات المنبثقة العشر (**ספירות**, Sefiros) لعالم التكوين (**יצירה**, Yetzirah): فهذا المزمور هو الملكوت (**מלכות**, Malchus) لعالم التكوين.

8 **ובמזמור שני נגד יסוד דיצירה כו׳ ע״ש. וכ״ז** [וכל זה] **הוא בחי׳ רצוא והעלאה ואח״כ שמו״ע** [שמונה עשרה] **בא״י** [ברוך אתה ה׳] **הוא בחי׳ שוב והמשכה.**

ويوافق المزمور الثاني صفة الأساس (**יסוד**, Yesod) في عالم التكوين (**יצירה**, Yetzirah)، إلخ؛ انظر هناك. وكل هذا هو جانب الاندفاع (**רצוא**, ratzo) والارتقاء؛ ثم تكون صلاة الثماني عشرة (**שמונה עשרה**, Shemoneh Esreh)، وفيها «مبارك أنت، يا **ה׳**»، جانب العودة (**שוב**, shov) والاستجلاب إلى الأسفل.

וכן עסק התורה ומצות מעשיות והוא כמו שהדמים נמשכים מן הלב לכל הרמ״ח אברים ושס״ה גידים כך המצות נק׳ רמ״ח אברים דמלכא.

وكذلك الانشغال بالتوراة (**תורה**) والوصايا العملية (**מצות מעשיות**): فكما يُستجلَب الدم من القلب إلى الأعضاء الـ248 والأوتار الـ365 كلها، هكذا تُسمّى الوصايا الأعضاء الـ248 للملك.

ומצוה בלא כוונה כגוף בלא נשמה והכוונה הוא התפלה (כמ״ש במ״א ע״פ לא הביט און ביעקב) לכן זהו כמשל התפשטות והמשכת הדם מהלב לכל הרמ״ח אברים.

والوصية (**מצוה**) التي تؤدّى بلا قصد كالجسد بلا روح، والقصد هو الصلاة (كما شُرح في موضع آخر عند تفسير الآية: «لم يرَ إثماً في يعقوب» (**יעקב**, Yaakov))؛ ولذلك يشبه هذا مثال انتشار الدم واستجلابه من القلب إلى الأعضاء الـ248 كلها.

וכך יובן ג״כ למעלה כי גם בחי׳ המל׳ הנה בלילה יורדת לבי״ע וה״ז [והרי זה] **כמו ירידת הדם מהלב עד צפורני הרגלים וירידתה זו לברר רפ״ח ניצוצים ואח״כ מחצות לילה מתחלת לעלות והוא כמו שהדמים עולים אל הלב**

وهكذا يُفهَم الأمر أيضاً في العوالم العليا: فمستوى الملكوت (**מלכות**, Malchus) يهبط هو أيضاً ليلاً إلى عالم الخلق (**בריאה**, Beriah)، وعالم التكوين (**יצירה**, Yetzirah)، وعالم الفعل (**עשיה**, Asiyah)؛ وهذا يشبه هبوط الدم من القلب حتى أظافر أصابع القدمين. ويكون هبوطها هذا لتصفية الشرارات الـ288. ثم تبدأ بالارتقاء من منتصف الليل، وهذا يشبه صعود الدم إلى القلب.

ועי״ז נמשך מהמוח ללב והוא ענין יחוד או״א [אבא ואימא] **וזו״נ** [וזעיר אנפין ונוקבא] **בק״ש** [בקריאת שמע] **ותפלה כו׳.**

وبهذا يُستجلَب [النور] من الدماغ إلى القلب، وهذا هو اتحاد الأب والأم (**אבא ואמא**, Abba v'Imma)، واتحاد الوجه المصغّر (**ז"א** / **זעיר אנפין**, Z'eir Anpin) والجانب الأنثوي / صفة الملكوت (**נוקבא**, Nukva) في قراءة **שמע** (Shema) والصلاة، إلخ.

וזהו שכנס״י [שכנסת ישראל] **נק׳ לבי לבבתני אחותי כלה (ועמ״ש ע״פ ולבי ער כו׳ דופק כו׳ וה׳ פקד כו׳) ועיין באגה״ק** [באגרת הקודש] **בסופו סי׳ ל״א ד״ה נודע בשערים מ״ש בתקונים:**

ولهذا تُسمّى جماعة إسرائيل (**כנסת ישראל**) «قلبي»: «أسرتِ قلبي (**לבבתני**, libavtini)، يا أختي، [يا] عروسي» (وانظر ما شُرح عند تفسير الآية «وقلبي يقظ»، إلخ، و«يدقّ»، إلخ، و«وَذَكَرَ ה׳»، إلخ). وانظر في إيغرت هاقودش (**אגרת הקודש**, Iggeres HaKodesh)، في خاتمته، القسم 31، في المقال الذي مطلعه «معروف في الأبواب»، ما ورد في التيكونيم (**תקונים**, Tikkunim).

9 **והנה אנו רואים באדם שאם סיבוב והילוך רוח החיים מהלב אל האברים ומהאברים אל הלב הוא כהלכתו אזי האדם בריא בתכלי׳** [בתכלית]**.**

الآن نرى في الإنسان أنه إذا كان دوران روح الحياة وجريانها من القلب إلى الأعضاء ومن الأعضاء إلى القلب على النحو المطلوب، كان الإنسان صحيحًا تمام الصحة.

אך אם יש איזה קלקול באיזהו מקומן כמו איזה אוטם ומכה באיזה אבר המונע ומעכב או ממעט סיבוב והילוך הדם

لكن إذا وقع خلل في موضع ما، كوجود انسداد أو جرح في عضو ما يمنع دوران الدم وجريانه ويعيقه أو يقلله،

אזי נפסק או מתמעט הקשר הלז המקשר כל האברים אל הלב ואזי נופל האדם למשכב וחולי ה"י [השם ישמרנו] **וצריך רפואה.**

فعندئذٍ تنقطع هذه الصلة التي تربط جميع الأعضاء بالقلب أو تضعف، وعندئذٍ يلازم الإنسان الفراش بسبب المرض، حفظنا **ה'**، ويحتاج إلى علاج.

10 **וכך הנמשל בעבודה כי עסק האדם כל היום הוא כמשל המשכת החיות מהלב אל האברים**

وهكذا يكون الأمر في النظير، في [الخدمة الإلهية]: فإن انشغال الإنسان طوال النهار يشبه امتداد قوة الحياة (**חיות**, chayus) من القلب إلى الأعضاء.

דהיינו מהתפלה אל רמ"ח מ"ע [מצות עשה] **רמ"ח אברים וגם לכל מעשה האדם ע"ד וכל מעשיך יהיו לש"ש** [לשם שמים].

أي من الصلاة إلى الوصايا الإيجابية الـ٢٤٨ (**מצוות**)، أي الأعضاء الـ٢٤٨، وكذلك إلى جميع أعمال الإنسان، على نحو «ولتكن جميع أعمالك لأجل السماء».

11 **ולכן אם העסק בהיתר עד"ז יוכל למחר לחזור ולעלות מהאיברים אל הלב להיות ואהבת בכל לבבך**

ولذلك، إذا كان اشتغاله بالأمور المباحة على هذا النحو، استطاع في الغد أن يعود فيرتقي من الأعضاء إلى القلب، لكي يتحقق «وتحبّ... بكل قلبك».

אבל אם נכשל באיזה עון ה"ז [הרי זה] **כמו מכה באיזה אבר המונע ומעכב ההעלאה ונפסק הקשר**

ولكن إذا تعثّر في خطيئة ما، كان ذلك كجرح في أحد الأعضاء، يمنع الارتقاء ويعوقه، وينقطع الرابط.

וזהו חולי הנפש וע"ז אמר מכף רגל ועד ראש אין בו מתום פצע וחבורה כו'

وهذا هو مرض النفس، وعن ذلك قيل: «من أخمص القدم إلى الرأس لا موضع سليم فيه: جروح وكدمات...»

ואין תקנה כ״א ע״י תשובה שנקראת רפואה כמארז״ל [כמאמר רבותינו זכרונם לברכה] **גדולה תשובה שמביאה רפואה לעולם והיא בחי׳ בכל מאדך שמבחי׳ זו נמשך רפואה אם ח״ו** [חס ושלום] **יש קלקול בבחי׳ אהבה דבכל לבבך.**

ولا علاج إلا بالتوبة (**תשובה**, teshuvah)، التي تسمّى شفاء، كما قال حكماؤنا، **ז״ל**: «عظيمة هي التوبة، إذ تأتي بالشفاء إلى العالم». وهي مستوى «بكل قوتك»، فمن هذا المستوى يأتي الشفاء إذا وقع، لا سمح **ה׳**، خلل في مستوى المحبة «بكل قلبك».

כי תשובה קדמה לעולם פי׳ שממשיך אור מבחי׳ שלמעלה מכל החיות דהשתלשלות העולמות והיינו ע״י מאדך בחילא יתיר.

فالتوبة سبقت العالم؛ أي إنها تجذب نورًا من مستوى يعلو كل قوة الحياة في سلسلة العوالم الهابطة (**השתלשלות**, hishtalshelus) — وهذا يتحقق بواسطة «قوتك»، بقوة أكبر.

12 **ולכן ביכולת המשכה זו לתקן הפגם והקלקול שבסיבוב והילוך רוח החיות מהלב אל האברים שהוא בחי׳ האור וחיות המחי׳** [המחיה] **עולם שנה נפש בחי׳ מל׳ מכ״ע** [ממלא כל עלמין] **שנק׳ לבי כנ״ל**

ولذلك، فإن هذا الاستجلاب قادر على إصلاح الخلل والضرر في دوران روح الحياة وسريانها من القلب إلى الأعضاء؛ وهو مستوى النور وقوة الحياة اللذين يحييان «العالم والسنة والنفس»، مستوى الملكوت (**מלכות**, Malchus)، النور الذي يملأ العوالم كلها (**ממלא כל עלמין**, memalei kol almin)، والذي يُسمّى «قلبي»، كما ذُكر أعلاه.

וכיון שע״י תשובה נמשך בחי׳ ממעמקי׳ [ממעמקים] **מגלה עמוקות מה שהוא נמשך אור חדש ומחודש ע״כ חוזר ומחדש החיות כו׳ (ותקון המכה הוא ע״י הוידוי דברים אשמנו בגדנו כו׳):**

وبما أن مستوى «من الأعماق» يُستجلب بواسطة التوبة (**תשובה**, teshuvah) ـ «يكشف الأمور العميقة» ـ أي إن نورًا جديدًا ومتجدّدًا يُستجلب، فإنه يجدّد بذلك قوة الحياة من جديد، إلخ. (ويكون إصلاح الجرح من خلال الاعتراف اللفظي: «أذنبنا، وخُنّا»، إلخ.)

13 **והנה התורה נק׳ ג״כ רפואה לנפש כמ״ש ולכל בשרו מרפא והיינו ג״כ משום דהתורה קדמה לעולם שבה ועל ידה נמשך ג״כ אור חדש מלמעלה מהשתלשלות**

والتوراة (**תורה**) أيضًا تُسمّى شفاءً للنفس، كما هو مكتوب: «وشفاءٌ لكل جسده». وهذا أيضًا لأن التوراة سبقت العالم، وبها ومن خلالها أيضًا يُستمدّ نور جديد من فوق سلسلة العوالم الهابطة (**השתלשלות**, hishtalshelus).

וזהו ביום חתונתו זו מ״ת [מתן תורה] **פי׳ כי התפלה נק׳ עבודה שבלב והוא ענין שמחת לבו**

وهذا هو [المعنى المقصود من] «في يوم عرسه — هذا هو إعطاء التوراة». والتفسير: تُسمّى الصلاة خدمة القلب، وهذا هو معنى «فرح قلبه»؛

ובלב הוא יסוד האש שהוא העלאה מלמטה למעלה אך יסוד המים הוא במוח ובו שורה כח התענוג שבנפש כי מים מגדלים כל מיני תענוג והתענוג הוא למעלה מהשמחה.

وفي القلب عنصر النار، وهو الارتقاء من الأسفل إلى الأعلى؛ أما عنصر الماء ففي الدماغ، وفيه تستقرّ قوة اللذة في النفس، لأن الماء يُنمّي جميع أنواع اللذّات؛ واللذة أسمى من الفرح.

14 **והנה עד״מ הטפה נמשכת מיסוד המים שבמוח ובה מתלבש מעצם השכל והתענוג שבנפש ולכן ע״ז נעשה הולדה חדשה להוליד בדומה לו והיינו דוקא ע״י התלבשותה בטיפה גשמית משא״כ בדבור כו׳**

على سبيل المثال، تُستمدّ القطرة من عنصر الماء في الدماغ، وفيها يتلبّس [شيء] من عين جوهر العقل واللذة الكامنين في النفس؛ ولذلك تحدث بواسطتها ولادة جديدة، لينجب المرء مثيلاً له؛ وهذا إنما يكون بتلبّسها في قطرة مادية، بخلاف الكلام، إلخ.

כמו״כ [כמו כן] **ע״י התלבשות התורה בעשיי׳** [בעשייה] **גשמיות היום לעשותם יומשך עי״ז אור חדש ממש מאור א״ס ב״ה מלמעלה מההשתלשלות.**

وكذلك، من خلال تلبّس التوراة (**תורה**) بالأعمال المادية ـ «اليوم للعمل بها» ـ سيُنزَل بهذا نور جديد حقًّا من النور اللانهائي (**אור אין סוף**, Or Ein Sof)، **ה׳**، من فوق سلسلة العوالم الهابطة (**השתלשלות**, hishtalshelus).

15 **וז״ש** [וזהו שכתוב] **אין כל חדש תחת השמש משא״כ עמלא דאורייתא דהוא לעילא מן שמשא ממשיך אור חדש כי ס״ר אותיות התורה הן אותיות המחשבה.**

وهذا هو معنى القول: «لا جديد تحت الشمس»؛ أما كدّ التوراة (**תורה**)، وهو فوق الشمس، فيجذب إلى الأسفل نورًا جديدًا. فإن حروف التوراة الست مئة ألف هي حروف الفكر.

והרי במחשבה א׳ צופה ומביט כו׳ והתורה היא מבחי׳ מאד עמקו מחשבותיך עמקו דוקא בחי׳ עומק המחשבה וכמו גבי תשובה כתיב ממעמקים והיינו דוקא ע״י התלבשות התורה בגשמיות וכמשל הנ״ל.

وها هو ذا، بفكرة واحدة يرى وينظر، إلخ. والتوراة من مرتبة «أفكارك عميقة جدًا»؛ «عميقة» تحديدًا، أي مستوى عمق الفكر. وعلى هذا النحو، كُتب بشأن التوبة (**תשובה**, teshuvah): «من الأعماق». وهذا إنما يكون تحديدًا من خلال تلبّس التوراة بالأمور المادية، كما في المثل المذكور آنفًا.

16 **ופי' וענין אור חדש הוא כי הנה ידוע דשרש כל ההשתלשלות דאבי"ע** [דאצילות בריאה יצירה עשיה] **הוא נמשך מבחי' הקו"ח** [הקו וחוט] **והוא נמשך ע"י צמצום ומק"פ** [ומקום פנוי] **מתחלה ונמשך אח"כ רק קו**

وتفسير «النور الجديد» ومعناه هو هذا: من المعلوم أن أصل سلسلة العوالم الهابطة (**השתלשלות**, hishtalshelus) كلها، أي عوالم الانبثاق (**אצילות**, Atzilus)، والخلق (**בריאה**, Beriah)، والتكوين (**יצירה**, Yetzirah)، والفعل (**עשיה**, Asiyah)، مستمدّ من مستوى أو جانب (**בחינה**, bechinah) خط النور (**קו**, kav) والخيط (**חוט**, chut)؛ وهو يُستمدّ أولًا بواسطة الانكماش (**צמצום**, tzimtzum) والحيّز الخالي، ثم لا يُستمدّ بعد ذلك إلا **קו**.

ולכן כל מה שנמשך מבחי' הארת הקו לא נק' אור חדש ממש כו' אך אור הנמשך מעצמות אא"ס [אור אין סוף] **שלמעלה מהחלל והקו נק' אור חדש וכמארז"ל** [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] **על ד"ת** [דברי תורה] **בכ"י** [בכל יום] **יהיו בעיניך כחדשים כו'**

ولذلك، فإن كل ما يُستمدّ من استنارة **קו** لا يُسمّى نورًا جديدًا حقًّا، إلخ؛ أما النور المستمدّ من جوهر النور اللانهائي (**אור אין סוף**, Or Ein Sof)، الذي يعلو الحيّز الخالي و**קו**، فيُسمّى نورًا جديدًا. وكما قال حكماؤنا، **ז"ל**، عن كلمات التوراة: «لتكن كل يوم في عينيك جديدة»، إلخ.

ולכן נק' חתן חות דרגא מדלג על ההרים בחי' דילוג מלמעלה מהשתלשלות כו' ולכן בקרבנות הנשיאים הוכפל בתורה בכ"א [בכל אחד / בכל אחת]

ولذلك يُسمّى [هو] «العريس» (**חתן**, chasan) — «انزل درجة» (**חות דרגא**, chus darga) — «يقفز فوق الجبال»، وهو جانب القفز من فوق **השתלשלות**، إلخ. ولذلك، في قرابين الأمراء، كررت التوراة [ذكر القربان] لكل واحد منهم،

ולא אמר וכן הקריב נשיא פלוני אלא משום דאעפ"י [דאף על פי] **שצירופי האותיות שבכל קרבן של כל הנשיאים שוין הן ממש מ"מ האור המלובש בהן הוא בכ"א** [בכל אחד / בכל אחת] **בחי' אור חדש ממש וכמו שלשים ומאה משקלה שהם ה' שמות הוי"ה**

ولم تقل: «وكذلك قرّب الأمير فلان»، بل [إنما ذلك] لأن تراكيب الحروف في قربان كل أمير من الأمراء، على الرغم من تطابقها التام، فإن النور المتلبّس بها هو في كل واحد منها مستوى أو جانب من نور جديد حقًّا. وكما في قولها: «كان وزنها مئة وثلاثين»، وهي خمسة أسماء لاسم **ה'** (**הוי' / שם הוי'**, Havayah):

הנה בכל קרבן של נשיא נמשך בחי' ה' שמות דהוי"ה חדשים מעצמות המאציל מה שלא נמשך כן בשל נשיא שלפניו כו' ע"ד ממעמקים קראתיך הוי"ה:

ففي قربان كل أمير، استُمدّ من جوهر المُفيض مستوى خمسة أسماء جديدة من **הוי' / שם הוי'**، وهو ما لم يُستمدّ على هذا النحو في قربان الأمير الذي سبقه، إلخ؛ على غرار «من الأعماق دعوتك، يا **ה'**».

17 **וזהו צאנה וראנה פי' צאנה ממקום שרשם למעלה בג"ע** [בגן עדן] **להתלבש בעוה"ז הגשמי כי דוקא היום לעשותם בעוה"ז אז יומשך ע"י התורה אור חדש ומחודש כו' משא"כ למעלה ברוחניות כנ"ל:**

وهذا هو [معنى] «اخرجن وانظرن»: «اخرجن» من موضع أصلها في الأعلى، في جنة عدن (**גן עדן**, Gan Eden)، لتتلبّس بهذا العالم المادي. فعلى وجه التحديد، [من خلال] «اليوم للعمل بها» في هذا العالم، سيُستمدّ حينئذٍ بواسطة التوراة (**תורה**) نور جديد ومتجدّد، إلخ؛ بخلاف ما هو في الأعلى، في الروحانية، كما ذُكر آنفًا.

18 **במלך שלמה במלך שהשלום שלו פי' ע"י שנמשך אור חדש מלמעלה מהשתלשלות נעשה בחי' שלום והתחברות ב' הפכים משפיע ומקבל אש ומים. ולכן ארז"ל** [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] **העוסק בתורה משים שלום בפמשמ"ע** [בפמליא של מעלה] **ובפמשמ"ט** [ובפמליא של מטה].

«على الملك شلومو (**שלמה**)» — أي على الملك الذي له السلام. ومعنى ذلك: إن إنزال نور جديد من فوق سلسلة العوالم الهابطة (**השתלשלות**, hishtalshelus) يحقق مرتبة السلام، أي مستوى أو جانب (**בחינה**, bechinah)، ويصل بين متضادين: المعطي والمتلقي، والنار والماء. ولذلك قال حكماؤنا، **ז"ל**: «من يشتغل بالتوراة (**תורה**) يصنع السلام في الأسرة السماوية وفي الأسرة الأرضية».

כי הנה מלכות דאצי' נעשה עתיק לבריאה ומחבר אצי' עם בריאה אף שאצי' ובריאה הם ב' הפכים

فإن الملكوت (**מלכות**, Malchus) في عالم الانبثاق (**אצילות**, Atzilus) يصير «القديم» (**עתיק**, Atik) لعالم الخلق (**בריאה**, Beriah)، ويصل عالم الانبثاق بعالم الخلق، مع أن عالم الانبثاق وعالم الخلق متضادان.

והכח הזה בבחינת מל' דאצי' הוא להיות כי נעוץ סופן בתחלתן ושרשה מבחי' כתר שהוא בחי' תחתונה שבמאציל ע"כ ביכולתה לחבר אצי' עם בי"ע.

وهذه القدرة في مستوى الملكوت في عالم الانبثاق إنما هي لأن «نهايتهم مغروسة في بدايتهم»، ولأن أصلها من مستوى التاج، وهو المستوى الأدنى في المُفيض؛ ولذلك تستطيع أن تصل بين عالم الانبثاق وعوالم الخلق والتكوين والفعل.

וכידוע בענין המשל ופחד עמו ע"כ עושה שלום במרומיו כו'. וזהו מלך שהשלום שלו היינו בחי' מלכות דא"ס שכל השלומות נמשכים משם:

وكما هو معروف في شأن «السيادة والرهبة عنده»، فإنه لذلك «يصنع السلام في أعاليه»، إلخ. وهذا هو معنى «الملك الذي له السلام»، أي مستوى ملكوت اللامتناهي (**אין סוף**, Ein Sof)، الذي تُستمد منه جميع [أشكال] السلام.

LikuteiTorah.com
الباراشا الحاسيدية

حول هذه الطبعة

.the English translationو This edition contains the Hebrew text

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

.Our English translation, made from the Hebrew without Kehot’s notes: CC BY-NC 4.0

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication /Society and likuteitorah.com. https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0

الترجمة العربية والشروح: أُعدّت لموقع LikuteiTorah.com بمساعدة الذكاء الاصطناعي (openai/gpt-6-luna-pro:batch)، وقورنت بالنص العبري وبموقع سفاريا؛ ولم يراجعها محرر بشري بعد. يرجى التحقق من كل ما هو مهم بالرجوع إلى النص العبري.

طلب الريبي أن تُدرَس مَاماريم باراشا الأسبوع، «الباراشا الحسيدية»، خلال ذلك الأسبوع، موزعة على أيامه السبعة (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306–309). لماذا ندرسها، وما بركات الريبي: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

مشروع مجاني غير تجاري؛ لا يُباع هنا شيء. والمشروع غير تابع لكيهوت أو سفاريا أو مكتبة لوبافيتش. likuteitorah.com ©

من likuteitorah.com/ar/torah-ohr/bereishis/10/

إهداء تكريمًا لـ

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ״ל

والد الريبي، ريب ليفي يتسحاق